

Kerstgroet Protestantse Gemeente te Lonneker

van gemeenteleden - voor gemeenteleden

Voorwoord

Wat kan er in een jaar toch veel gebeuren. En wie had dit verwacht. Pandemie Covid-19 heeft heel wat veranderingen in ons leven en onze gemeente met zich meegebracht.

De kapel is tijdelijk gesloten geweest maar gelukkig mogen wij weer erediensten houden met maximaal 30 mensen aanwezig.

Er wordt nog steeds niet gezongen en er is na afloop van de dienst ook niet de gelegenheid om elkaar te ontmoeten in de Heerdstéé met een kopje koffie of thee.

Veel gemeenteleden blijven echter nog thuis omdat zij het niet aandurven om te komen, wat ook heel begrijpelijk is. Een aantal hebben de Covid-besmetting van dichtbij meegemaakt of ze zijn zelf besmet geraakt.

Het is ook voor de kerkenraad een bijzondere tijd. Elke keer bekijken we opnieuw of de diensten door kunnen blijven gaan en in welke vorm, of er wel of geen koffiedrinken na de dienst is, of het heilig avondmaal kan worden gevierd en hoe om te gaan met jaarlijkse activiteiten als de Gemeentedag, de Verjaardagsmiddag en de Midwintermiddag. Helaas kunnen al deze activiteiten niet doorgaan zoals de situatie nu is.

Daarom wil de kerkenraad op andere manieren contact houden met de gemeenteleden.

De bezoekersgroep probeert zoveel mogelijk telefonisch contact te houden, ook weten we dat er groepen zijn binnen onze gemeente die elkaar regelmatig bellen, mailen of face timen.

Daarnaast kwamen wij op het idee om een kerstgroet te laten maken voor en door onze gemeenteleden. Een aantal gemeenteleden is gevraagd een bijdrage te leveren aan deze kerstgroet in de vorm van een gedicht of een verhaal hoe ze het de afgelopen jaar hebben ervaren. Het resultaat hebben we gebundeld in dit boekje. We hopen dat dit bijdraagt aan de saamhorigheid in onze gemeente en wensen u veel leesplezier.

Wij wensen u alvast gezegende kerstdagen,
Kerkenraad Protestantse Gemeente te Lonneker.

Kerstgedachte en kerstwens van Henriëtte Bergveld-Merkuur

In deze tijd waarin een dodelijk virus de wereld in zijn greep houdt, worden we er heel sterk van doordrongen hoe kwetsbaar we zijn als mens. We maakten plannen, waren bezig met van alles en nog wat en ineens is dat afgelopen en zijn er beperkende maatregelen en regels waar we ons aan moeten houden. Ieder van ons zal deze tijd anders ervaren. We missen het fysiek contact met onze dierbaren en dat is zwaar. Dat is iets dat ik zelf ook erg mis. Kinderen, kleinkinderen, lieve familie en vrienden op afstand houden. Het blijft onnatuurlijk en went nooit. Wij als kerkgangers, missen de zondagse eredienst zoals die was. Het sociale aspect van elkaar zien en spreken onder het genot van een kopje koffie kan nu even niet meer. Dat alles doet pijn en we weten niet wanneer dit eindigt. Bij alle verdrietige en nare dingen die ons overkomen, kan deze tijd voor sommigen van ons ook een tijd zijn van nadenken over hoe je verder wilt met je leven en hoe je er ondanks alles toch iets van kunt maken. Daar kunnen ook positieve dingen uit voort komen. Maar ook besef ik dat, ondanks alle onzekerheden, we ons getroost mogen weten door de zekerheid dat het wel weer kerst wordt en dat opnieuw de boodschap zal klinken: “zie, ik verkondig u grote blijdschap, die heel het volk ten deel zal vallen”. In dat besef wens ik u allen gezegende kerstdagen toe en alle goeds voor 2021.

Kerstgedachte en kerstwens Perry van der Arend

Het was mij het jaartje wel, en het jaar is ook alweer bijna omgevlogen. Vorig jaar dacht ik rond de kerstdagen wat gaat ons leven snel voorbij ook als oudere. Nu alweer bijna kerst, ik maakte toen plannen voor 2020 en zag extra uit naar de paasdagen. Komend jaar zou immers voor het eerst de Lonneker Passie opgevoerd worden door de straten van Lonneker. Een gezamenlijke passieviering van de RK en PKL en Lonnekernaren. Een bijzonder jaar zou het worden.

Inmiddels wanneer ik dit opschrijf weten we allen wel beter, geen Lonneker passie, geen grote vakantie, niet meer zingen in de kapel en mond en neus doekjes dragen in openbare gebouwen. Leven op anderhalve meter, niet knuffelen of koffiedrinken en elkaar ontmoeten na de dienst op zondag. Wel veel gefietst en kunnen nadenken over het leven in coronatijd samen met mijn vrouw. Op zondag alleen de preek en niet elkaar ontmoeten bij de koffie. Wel op donderdagmiddag in de Heerdstee op gepaste afstand koffiedrinken, helaas stopte dat ook in oktober. Geen verjaardag vieringen in de huiskamer met de familie

Vanaf maart heb ik als webmaster wel regelmatig de eredienst op kunnen nemen voor de website, de dominees leverden de overwegingen aan. Geen live verbinding, dat is voor onze kleine gemeenschap eigenlijk te duur. Kortom een rare wereld met veel spanningen over gezondheid en welzijn en ook verdriet over de ons ontvallen dierbaren. Hopelijk wordt binnenkort en in 2021 beter en is er dan een vaccin voor iedereen. We moeten het maar afwachten en optimistisch blijven. Voor iedereen die dit leest gezegende kerstdagen. Ik kijk hoopvol vooruit en bid en smeed dat de coronatijd snel voorbij gaat en we weer kunnen opbloeien in alle dingen die ons leven zinvol kunnen maken.

Kerstgedicht van Bob Heeringa

Geloof, Hoop en Liefde

Corona houdt nog volop aan
Kerst vieren moet dus anders gaan
De boodschap zal dezelfde zijn
Die brengt ons HOOP en dat is fijn

We mogen niet meer samen zingen
Veel eenzaamheid en nare dingen
Maar engelen zingen met gouden stem
De langverwachte komst van Hem

“Oud jaar” is niet voor ieder fijn
Terug zien kan heel pijnlijk zijn
Maar de Advent brak alweer aan
We mogen met Christus verder gaan

Gebrek aan LIEFDE brengt gevaar
Laten we omzien naar elkaar
Een beetje aandacht doet veel goed
Hoewel het in kleine kring nu moet

Maar bovenal vier toch Kerst-feest
Al is dat vaak anders geweest
GELOOF; en eens komt er de dag
Dat kerst vieren weer volop mag.

Kerststbijdrage en kerstwens Henk de Roest sr.

Vol van God ? Jaren geleden las ik een kort verhaal in een boek van Bertus Aafjes (1914-1993). Het ontroerde mij. Hier bij Breda zie ik elke dag een broeder lopen met een groepje geestelijk gehandicapten. Hij steekt de brand in hun pijpjes en als ze zijn gedooft stopt hij er weer tabak in en zuigt hij opnieuw het vuur aan. Iedere dag als die broeder voorbij gaat denk ik: daar gaat God voorbij! Laatst verliet één van die stumpers plotseling het groepje. Hij stak domweg de straat over en werd door een truck doodgereden. Machteloos stond onze broeder gebogen over het dode lichaam midden op die straatweg. Hij nam hem in zijn armen en droeg hem naar huis. De andere broeders gaven hem die avond wat jenever te drinken om hem over het woordeloze verdriet heen te helpen. De volgende dag liep, langs het donkere Mastbos bij Breda, opnieuw diezelfde broeder met zijn groepje. Opnieuw stak hij de brand in hun pijpjes. Toen ik dat zag, wist ik - schreef Aafjes – deze mens is 'vol van God'. Op het CHRISTUSFEEST vieren we de geboorte van het Kind dat in zijn latere leven bij uitstek 'vol van God' was.

Kerstgedachte Hendriek Heron

Lock down corona gaf mij een stuk rust in mijn bestaan. Pas op de plaats van naast mijn bijna fulltime baan in de zorg en de vele activiteiten er om heen, ineens alleen maar werk.

Dit werk, mijn tweede (kwetsbare) gezin, was ook de reden dat ik de drukte niet op zocht en dat zelfs mijn eigen kinderen een hele tijd niet op bezoek kwamen om besmettingen te voorkomen. Wel hadden we onze dochter en kleindochter tijdelijk in huis omdat er online les gegeven moest worden en dat is moeilijk met een peuter van 2 jaar om je heen. Ik ben zelf een mens van fysieke contacten, dingen doen en regelen en niet van bellen ,kaartje sturen etc. Dit heeft in corona tijd mij wel eens een schuldig gevoel gegeven, dat ik niet genoeg omkeek naar mijn mede mens (kerkgemeenschap). Hierin heb ik zeker de kerkdiensten en het koffie drinken het fysieke contact met mensen gemist. Ook toen er wel weer kerkdiensten werden gehouden was mijn dilemma ga ik wel of niet en waar stel ik dan de bewoners op mijn werk weer aan bloot. Inmiddels zitten we alweer in een gedeeltelijke lock down en lopen de besmettingen weer op. De kerkdiensten blijven gelukkig voortgang vinden in aangepaste vorm.

Deze keer zijn er weer dingen te regelen voor kerst en zal ik mijn steentje weer bij kunnen dragen aan de kerkgemeenschap, wat wel weer meer drukte maar ook een stukje voldoening met zich mee brengt. De pas op de plaats een stukje bezinning heeft wel gemaakt dat ik na ben gaan denken over mijn toch wel drukke leven, en de toekomst. Wil ik nog wel terug naar de dingen die ik allemaal deed voor corona ? Ga ik minder werken meer tijd voor mijn gezin, familie, medemens en mijzelf. Allemaal vragen waar ik zelf nog geen antwoord op kan geven omdat ze mij ook veel voldoening geven. Iedereen een goede kerst toegewenst met je dierbaren om je heen. En een beter 2021 waarin we elkaar weer kunnen ontmoeten zonder te veel beperkingen.

Kerstgroet van Janneke, Bert en Eleen Boxem

Eer aan God in de hoogste hemel
en vrede op aarde voor alle mensen die Hij liefheeft.

Janneke, Bert en Eleen wensen u allen goede kerstdagen.

Kerstgroet Rie en Mike van Rhee.

Op een zonnige dag zagen wij een zwart-witte vlek in ons
vogelvoederhuisje. Een ekster ? Nee , een kat .

Deur open .Ksstt ! Weg kat.

Helaas gaat dit niet op voor covid-19.

Voor onze kapelgemeente wensen wij ons allen een gezegende kerst
toe en een gezond 2021.

Met liefde voor jullie allemaal.

De gemeente als herberg

De eerste sterren verschijnen aan de hemel. Orion en Grote Beer verlichten Bethlehem. In de huizen van deze koningsstad geven olielampen hun schijnsel af. Vrolijke lichtpuntjes in een donkere wereld. Door de straten en stegen zijn mensen op weg. De één naar zijn huis, de ander op zoek naar onderdak.

Vanwege een bevel van Keizer Augustus hebben mensen huis en haard verlaten. Het volk moet geteld worden, de keizer wil weten hoeveel belasting hij kan innen. Machthebbers zijn vaak meer geïnteresseerd in hun inkomsten dan in het wel een wee van hun onderdanen.

Twee mensen krijgen in deze situatie een naam: Jozef en Maria. Afkomstig uit Nazareth zijn ze op weg naar Bethlehem

Net als veel anderen zijn Jozef en Maria op zoek naar een herberg. Plaats om voor even beschutting te zoeken.

Herberg staat symbool voor warmte en geborgenheid. Een oase van veiligheid in een duistere en onrustige wereld. Een plek waar je als mens je kunt terugtrekken.

Is het niet herkenbaar Ieder van ons is op zoek naar geborgenheid, naar veiligheid.

Zo staat de herberg symbool voor een 'thuisgevoel'. Een plek waar je kunt ademen op het ritme van Gods geest, een plek waar je vastigheid voelt, grond onder jouw bestaan. En het voelt goed vastigheid te vinden in een geloofstraditie die je grond onder de voeten biedt.

Zo wil de herberg de plaats zijn van diepe liefde voor elkaar en jezelf. Waar kwetsbaarheid geleefd, getoond, gedeeld kan worden.

Dit komt overeen met het Griekse woord voor 'herberg'

De letterlijke betekenis is: plaats waar wordt losgemaakt. Het is een pleisterplaats waar dieren uitgespannen- en ontbonden worden van de lasten die zij torsen. Wat voor dieren geldt, geldt eigenlijk ook voor ons mensen.

De herberg (de kerk) is ook voor ons de plaats waar wij worden losgemaakt van alles wat knelt en drukt. De plaats waar schuld wordt ontbonden, onmacht wordt opgeheven. Waar mensen bevrijd worden en ruimte ontvangen.

Voor Jozef en Maria is er echter geen plaats in de herberg. Geen nood. Dan maar overnachten in de stal naast de herberg.

Misschien is dit ook wel eigen aan het leven.

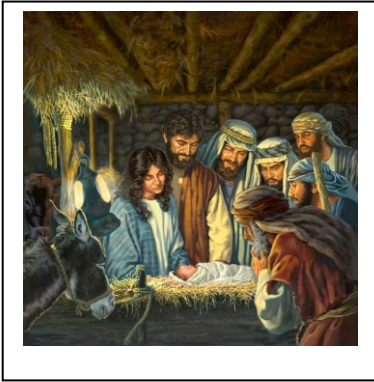
Wanneer de weg naar de herberg, plek van beschutting geblokkeerd is, dan moet je creatief naar andere oplossingen zoeken. Als mens word je uitgedaagd zelf een veilige haven

vorm en gestalte te geven. Een plaats waar je alle bagage en ballast neer kunt leggen. Dit vraagt om openheid van geest. en bereidheid andere wegen te gaan. Het vraagt om zoeken naar plaatsen van geborgenheid waar je die in eerste instantie niet verwacht.

In de stal van Bethlehem wordt een kind geboren. Niet zomaar een kind. Dit kind is de vervulling van eeuwenoude beloften dat God zich om de wereld ontfermt. En nu, zoveel eeuwen later zeggen wij: dit kind is beeltenis van God zelf. Het is God zelf die neerdaalt vanuit 'de hoge' en mens wordt als wij. Wie God wil ontmoeten, wie weten wil wie en hoe God is, hoeft

alleen maar kennis te maken met dit kind. Immers, hij is sprekend Zijn vader. Hij kiest voor liefde, barmhartigheid, gerechtigheid en bewandelt immer de weg van de vrede.

Jozef en Maria, ontsteld wat hen overkomt, ontvangen gastvrij ieder die aanklopt. Allereerst zijn daar de herders. Ze kloppen aan bij de stal en worden met warmte ontvangen. Herders als voorboden van de massa mogen zich laven aan het goede nieuws in de Messiaanse herberg van Bethlehem. Niemand wordt de deur gewezen. De liefde van de Levende geldt voor ieder mens. Wie zoekt zal vinden.

Wat een uitdaging om vandaag als gemeente van Christus deze onvoorwaardelijke gastvrijheid uit te mogen stralen. Om een spirituele herberg te zijn waar mensen zich kunnen laven aan de geloofsverhalen die leven schenken, en wij daarom koesteren. .

Zo willen wij in deze wereld – in Lonneker - ‘herberg’ zijn. Uitnodigend naar mensen die wij gastvrij onthalen, ontvangen, om op verhaal te komen.

Zoals de kloosters al eeuwenlang onderdak bieden aan hen die op zoek zijn naar het Goddelijke Mysterie, zo willen wij als Protestantse Gemeente van Lonneker er zijn en mensen onthalen die zoeken naar zin en doel in hun leven.

Wat een opdracht als gemeente een Levende herberg te zijn, Kapel van liefde, waar een ieder de stilte kan zoeken, of in alle openheid geloof- en levensvragen kan en mag stellen. Wie aanklopt wordt gastvrij ontvangen.

ds. GertJan Lambers Heerspink

Kerstgroet van Berty van den Beld

De afgelopen weken ben ik naar de kerkdienst geweest in de Kapel uit Liefde in Lonneker. Over de banken verspreid zag ik 17 bekende gezichten en de dominee. Het was fijn om elkaar weer te zien, maar gelijk ook weer zo leeg in de kerk.

Noodzakelijke afstand in de banken en bij het verlaten van de kerk. Nu niet meer even gezellig bijpraten bij een kopje koffie, dat ervaar ik als weer een stuk sociaal contact missen. Voor de kerk wordt er, op afstand gelukkig toch nog even bijgepraat. Ik voel een gemis omdat het sociale contact nu zo op afstand is en niet spontaan meer kan. Er schuilt gevaar in het spontaan uitnodigen of spontaan bij iemand op bezoek gaan.

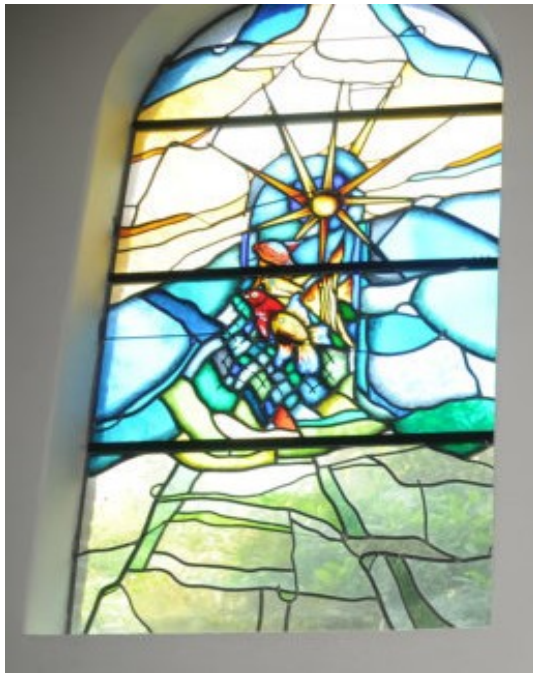
Feestdagen en verjaardagen worden nu vaak niet of zeer beperkt gevierd. Ook het reizen met het openbaar vervoer wordt afgeraden. En dat terwijl een mens een sociaal wezen is met de natuurlijke behoefte aan contact (de één wat meer dan de ander)!

Zo vindt onze zoon digitaal onderwijs geweldig, mist de contacten op school bijvoorbeeld helemaal niet! Uit onderzoek blijkt dat niet alleen de ouderen, maar vooral ook de jongeren het moeilijk hebben door de sociale beperkingen. Het contact via de Sociale media neemt de behoefte aan echt contact niet weg! Er ontstaan ook ineens nieuwe woorden in de Coronatijd, zoals huidhonger: de behoefte aan fysiek contact; hand schudden, een schouderklopje, een omhelzing, een zoen kan ook niet altijd meer.

Tijdens de 1e Coronagolf heb ik als baliemedewerkster gewerkt in een ouderenzorgcomplex in Enschede. Ik had o.a de taak om de toegangsdeuren te bedienen. Alleen personeel mocht er in of uit, bewoners mochten er niet uit (tenzij voor medische behandeling). Soms moest ik een verwarde bewoner tegenhouden. Pakketjes en boodschappen die door familie en vrienden werden gebracht moesten neergezet worden in de sluis en werden door personeel bij de bewoner gebracht. Later kwam er de "babbelbox": op afspraak konden de bewoners via een geluidsisolatie met elkaar praten en elkaar door de ruit zien. Binnen en buiten was een zitje gemaakt. Het viel mij op dat het over het algemeen dezelfde bewoners waren, die bezoek kregen..... En soms was ook dat niet mogelijk en heb ik geregeld dat een bewoner bij het raam van zijn kamer werd gezet, zodat familie naar hem kon zwaaien. Daar waren ze al zo blij mee; ze hadden elkaar al een aantal maanden niet gezien! Regelmatig kwam een bewoner bij mij een praatje maken

aan de balie. Gelukkig ging het daarna een stuk beter en kwam er beetje bij beetje steeds meer vrijheid; uiteindelijk was er weer gewoon bezoek mogelijk en konden de bewoners weer naar buiten.

Dan besef je des te meer dat gezondheid en vrijheid een rijkdom is! Nu zitten we in de 2e golf Corona en ik heb het gevoel dat deze golf nog groter is. Ik wens iedereen gezondheid en (later) ook weer de vrijheid om elkaar te ontmoeten. Laten we contact houden met elkaar, dat is zo nodig! Wanneer een bezoekje niet mogelijk is, maak dan gebruik van de andere mogelijkheden; een "gewoon" telefoontje, stuur een kaartje, appen of beeldbellen via de mobiel, eigenlijk een kleine moeite en het doet zo goed! Ik hoop dat we over een tijd terug kunnen kijken op deze Corona-tijd en elkaar gezond weer kunnen ontmoeten! Ik wens jullie Gezegende Kerstdagen!

Kerstgroet van Henny Faber

Ook in coronatijd wordt het december en gaan we opnieuw de geboorte van Jezus gedenken. Het zal een heel ander kerstfeest worden dan we gewend waren. We komen weinig mensen tegen, proberen afstand te houden. Soms is dat heel moeilijk en lukt het niet goed. We missen het samenzijn en de gesprekken bij de koffie na de diensten. In de kerkdiensten missen we het zingen van de liederen. Toch doen we ons best er iets van te maken, onze tijd zinvol te gebruiken. We kunnen bellen, een kaart sturen, één op één elkaar ontmoeten en zo contact houden. Laten we proberen elkaar vast te houden; betrokken te blijven bij elkaar. Ik wens u allen moed en vertrouwen, dat er ook weer betere tijden zullen komen.

Ga met God en Hij zal met je zijn, Jou nabij op al je wegen, Met zijn raad en troost en zegen. Ga met God en Hij zal met je zijn.

Gezegende kerstdagen voor u allen!

**Kerstgedicht van Huub Oosterhuis uit 2016.
Gemaakt op verzoek van het dagblad Trouw.**

HIER BEN IK

Verschrikkelijk is de wereld.
Geen Jezus zal Aleppo redden
en zijn god
zwijgt zo diep in alle talen
dat het voelt alsof hij niet bestaat,
nooit heeft bestaan, niet kan, niet wil -
wat is er met mijn brein
dat ik hem steeds weer denk?

Er zal nooit, nergens
een begin van redding zijn
als tenminste niet één mens zegt
'hier ben ik'
en ziende om zich heen
zoekt of er nog één is, nog twee of drie
met vonken licht 'hier ben ik'
in hun ogen

In diepe nacht – geen ster te zien
geen engelzang te horen -
zullen zij gaan
om wat misschien nog kan,
te hopen valt, te redden is
één vluchtkind kantje boord
voorgoed geboren.
Deze wereld: twee- of driemaal
niet te tellen naamloos velen
die 'hier ben ik' zijn
en doen wat moet gedaan.